

[Arne Bjerregaard.]

der på vort erhvervsliv og så forudsætte, at man kan forbedre den sociale standard.

Reelle kapitalgevinster er vi i kristeligt folkeparti ikke spor imod at beskatte. Dem ønsker vi endda gerne beskattet særdeles hårdt, men når man her vil hævde, at kapitalvindingsskatten skulle ramme de almindelige kapitalgevinster, så er det jo ganske urigtigt. Kapitalvindingsskatten er en inflationsbeskatning, kan ikke være anderledes efter den ordlyd, den har. Den almindelige kapitalbeskatning laver man meget blidere. Vi har en spekulationsbeskatning, men den kommer ikke ind under denne; det er det rene vrøvl at sige, at kapitalvindingsskatten skal ramme spekulation. Den har sin egen beskatning.

Lad mig nævne frigørelsesafgiften. Der kommer virkelige kapitalgevinster frem, men hvad gør man ved dem? De første 400.000 kr. tjent efter frigørelsen beskatter man med 40 pct., og de resterende, om det så er 5 mill. kr., beskatter man kun med 60 pct., medens en inflationsgevinst på en erhvervsjendom i almindelighed, som ikke overgår til anden zone, beskattes med 75 pct. Når man snakker om at ville beskatte de samfundsskabte værdier, så skulle man virkelig tage fat dér, hvor der er samfundsskabte værdier, nemlig dér hvor vi kan finde frem til spekulationsgevinster, dér hvor vi har frigørelsesafgiften. Det er ganske forkert, når man mener, kapitalvindingsskatten også skulle kunne komme til virkning ved frigørelsesafgiften, det er ganske umuligt. Man kan få sin vurdering sat 2 mill. kr. op, om man vil, i forhold til den forrige, hvoraf man måske stryger de 500.000 kr. selv. Der er kapitalgevinster, så det klodser.

Lad mig sige om forslaget, som det i øvrigt ligger, at det er mig ganske uforståeligt, at venstre ikke ville gå med til, at vi fik en decideret mageskiftelov, hvorefter der ikke skulle betales kapitalvindingsskat ved almindeligt mageskifte. Det bliver der stadig væk, hvis det ikke er en jordfordelingsag. Ganske vist kan man blive fritaget, men man skal søge. Med en enkelt linje kunne man have klaret disse problemer, så al mageskifte var fritaget for beskatning, og det må da være rimeligt, at vi fremmer den strukturelle udvikling i vort landbrug i stedet for at hæmme den ved at lægge skat på

almindeligt mageskifte, idet man siger, at kun i det tilfælde, hvor der er en sag, kan man blive fritaget for kapitalvindingsskatten.

Lad mig nævne andre forhold, som jeg har påpeget i udvalget, nemlig at man stadig væk vil bruge udtrykket „ubebygget areal“ i stedet for at tale om landbrugsmæssig værdi, når man snakker om, at man kan bytte jordarealer. Jeg kan da oplyse, at hvis man ved en byzone lige udenfor, har 1 ha, vil jorden have en høj værdi som følge af en forventet indtjening, den kan man bytte med 20 ha, som ligger længere væk, men den kære kommune betaler ikke en klink i kapitalvindingsskat. Her er en kapitalgevinst, men den beskatter man heller ikke, stadig væk kun inflationen.

Og hvorfor skal man stadig væk i visse landsbyer opføre ejendomme, hvis ejendommen brænder ned, på uhensigtsmæssige steder, fordi man ikke har turdet give så megen frihed, at man kan bygge mere hensigtsmæssigt i forhold til jordtilliggendet, uden at man skal igennem alle disse administrative besværligheder; man må jo nødvendigvis sikre sig at få bygget inden for den tidsfrist, hvor man skal bruge pengene.

Også uden for dette ting postulerer man, at vi ikke ville være med til at snakke om kapitalvindingsskatten. Jeg må gøre i hvert fald venstre opmærksom på, at jeg allerede først på året sidste år fremlagde 8 punkter til venstre, hvorefter vi gerne ville snakke om kapitalvindingsskat i relation til det forslag, venstre havde fremsat, simpelt hen kun som en forbedring af det forslag, venstre havde fremsat. Derfor mener jeg, det er ganske urimeligt at sige, vi ville ikke snakke. Vi har ikke fået én henvendelse fra venstre om at snakke om det; hvis man mener noget andet, så vil jeg gerne spørge: når og hvor har vi fået denne henvendelse?

Knud Jespersen (DKP):

Det er nok nødvendigt igen at sige, at det høje ting altid betjener sig af to sæt principper, når vi diskuterer skatter. Det ene princip er, at disse samfundsskabte værdier, inflationsstigninger m. m., det er noget, menneskene helst skulle have lov til at beholde, dvs. at de, der har faste ejendomme, skal have lov til at tage alt, hvad der er muligheder for at tage, og de skal have det skatte-